

MUNKAADÓI INTERJÚ

A SEBÉSZ

FOGLALKOZÁSRÓL

„...meg kell említeni azt a megfizethetetlen és kompenzálhatatlan érzést, amikor önállóan, sikeres életmentő beavatkozás hajtunk végre.”

Az interjút adta: Prof. Dr. Damjanovich László; igazgató

Cég profilja: betegellátás, oktatás, kutatás

Szektor: civil szféra, egészségügy

Dolgozók száma: 160 fő

Munkakörben dolgozók száma: 40 fő

Nemi arány a munkakörben: 20% nő, 80% férfi

Életkori átlag a munkakörben: 35 év

1. Mióta tevékenykedik a szakmában? Mi motiválta arra, hogy erre a pályára lépjen?

Lassan 30 éve történt az, hogy ezt a hivatást választottam. Engem egyértelműen a gyógyítás iránti elkötelezettség, vonzalom motivált, valamint a pályán előforduló izgalmak, megoldandó feladatok.

2. Mivel foglalkozik, és hogy épül fel az intézmény?

Hányan dolgoznak a szakmában Önöknél?

A mai modern sebészet a társszakmák nélkül elképzelhetetlen lenne. Elég szövevényes a felépítése ennek a rendszernek, de meg kell említeni a képi diagnosztikát, patológiát,

laboratóriumi diagnosztikát, endoszkópiát, radiológiát, amely tevékenységek nagyban megkönnyítik és elősegítik a munkánkat. Ezzel természetesen nem soroltam fel mindet, sebészként 22 szakorvos dolgozik és 13 fiatal kolléga, aki szakvizsga előtt áll.

3. Milyen módszereket használnak a sebész kiválasztása során?

Milyen szempontok alapján választanak a jelentkezők közül?

Országos szinten kiváló a munkaerő utánpótlás nálunk. A szakmai tapasztalat és múlt mellett a motiváltságot vizsgáljuk, természetesen a megfelelő fizikai terhelhetőség mellett. Amennyiben pályakezdeőről van szó, úgy mihamarabb feltérképezzük a képességeket, és annak megfelelően egyengetjük tovább a jelentkező pályáját.

4. Megváltozott munkaképességű személyt alkalmaznak ebben a munkakörben?

Milyen előnyeit és hátrányait tapasztalják meg ennek?

Mivel az előbb is említettem, hogy kiemelkedő terheléssel jár ennek a hivatásnak a gyakorlása, éjszakai, hétvégi munkavégzéssel, túlórázással, így nem látom lehetőségét annak, hogy ezen a területen megváltozott munkaképességű személyt foglalkoztassunk.

5. Milyen gyakran változik a dolgozók összetétele? Mi lehet ennek az oka?

Sajnos sok a változás, szerencsére nem összetételében. A középkorosztálynál tapasztalható a legnagyobb mozgás, ez a lehetőségek keresésével hozható összefüggésbe. A külföldi munkavállalás is az okok közé sorolható.

6. Mitől függ, hogy valaki beválik-e ezen a pályáján?

Milyen visszajelzést kapnak a dolgozók a teljesítményükről?

Nagyon sok mindentől. Rátermettség, kitartás. Talán ez a kettő az, ami a pályán maradást garantálja. Visszajelzésről rendszeresen gondoskodunk. Ezt a házi minőségbiztosítási rendszerünk és a betegelégedettségi vizsgálataink, valamint az ISO minősítési rendszer segítségével állítjuk össze.

7. Van-e tipikus karrierút a sebész pályáján? Milyen továbblépési lehetőségei vannak a munkavállalóknak?

Egyértelműen van előrelépési lehetőség. Az a szomorú, hogy nagyon kevesen szeretnének a ranglétrán feljebb lépni, mert sokkal nagyobb felelősséggel és feladatkörrel bővül a munkavégzésük, amennyiben főorvosi, osztályvezetői pozícióba kerülnek. Természetesen ez önmagában nem volna probléma, de a javadalmazás korántsem ellensúlyozza a kibővült munkakört.

8. Mi várható a jövőben ezen a területen? Miért ajánlja ezt a pályát az érdeklődőknek?

Azon túlmenőleg, hogy a finanszírozás terén élénkülés tapasztalható a sebészet rendszerében, meg kell említeni azt a megfizethetetlen és kompenzálhatatlan érzést, amikor önállóan, sikeres életmentő beavatkozás hajtunk végre. Sajnos néha kudarcokkal is jár ez a hivatás, de abból is tanulni kell, és felvértezni magunkat szellemileg és lelkileg.